

prima instanță: T.Boubătrîn

dosarul nr. 2ra-2608/13

instanța de apel: T.Duca, S.Procopciuc, A.Albu

Î N C H E I E R E

09 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul : Svetlana Filincova

Judecătorii: Galina Stratulat, Iurie Bejenaru,

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Diaconu Victor,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Diaconu Victor către Buieciuc Nicolai și Cucereanu Livia privind înlăturarea obstacolelor în gestionarea proprietății, demolarea imobilului de menire zootehnică și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 05 martie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Diaconu Victor, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Glodeni din 06 noiembrie 2012,

c o n s t a t ă

La 04 august 2011 Diaconu Victor a formulat o cerere de chemare în judecată către Buieciuc Nicolai și Cucereanu Livia privind înlăturarea obstacolelor în gestionarea proprietății, demolarea imobilului de menire zootehnică și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, cu Buieciuc Nicolai și Cucereanu Livia sunt vecini. În perioada anilor 2007-2008 Buieciuc Nicolai a construit ilegal un imobil de menire zootehnică pentru porci cu dimensiunile de 16 x 3,5 m, încălcând hotarul dintre proprietățile lor, fără acordul lui și fără a avea autorizație de construcție corespunzătoare. În acest imobil pîrîtul crește porci, de la care persistă un miros neplăcut și gălăgie continuă. La adresările lui către pîrît de a înlătura această situație și de a demola construcția, acesta nu a reacționat.

Prin procesul-verbal nr.002-179RȘ acțiunile pîrîtului au fost calificate ca contravenție administrativă prevăzută de art.179 Cod Contravențional.

Prin decizia Judecătoriei Rîșcani din 20 aprilie 2010 Buieciuc Nicolai a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 179 Cod Contravențional, însă sancțiunea nu i-a fost aplicată din motivul expirării termenului de prescripție.

Diaconu Victor consideră că construcția este construită ilegal, de aceea trebuie demolată, iar din cauză că timp îndelungat a suportat mirosul neplăcut și gălăgia care parvenea din acest imobil, fapt care i-a provocat daune morale considerabile care necesita a fi reparate prin încasarea din contul pîrîtului a sumei de 50 000 lei.

Astfel, solicită Diaconu Victor înlăturarea obstacolelor în gestionarea proprietății cu obligarea pîrîtului să demoleze imobilul de menire zootehnică cu dimensiunile de 16 x 3,5 m, recuperarea prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani din 12 august 2011 acțiunea a fost admisă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 13 martie 2012 s-a admis apelul declarat de către Buieciuc Nicolai, casată hotărîrea Judecătoriei Rîșcani din 12 august 2011 cu restituirea cauzei la rejudecare în aceeași instanță.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 18 iunie 2012 a fost admis demersul președintelui Judecătoriei Rîșcani de strămutare a cauzei la o altă instanță din motivul imposibilității formării completului de judecată, cauza civilă a fost strămutată spre judecare în fond la Judecătoria Glodeni.

Prin hotărîrea Judecătoriei Glodeni din 06 noiembrie 2012 acțiunea înaintată de către Diaconu Victor a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărîrea indicată mai sus, la 14 noiembrie 2012 Diaconu Victor a declarat apel, solicitînd casarea hotărîrii Judecătoriei Glodeni din 06 noiembrie 2012, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 05 martie 2013 s-a respins apelul declarat de către Diaconu Victor, cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Glodeni din 06 noiembrie 2012.

La adoptarea soluției sale, instanța de apel a ajuns la concluzia că, conform art.379 Cod civil, proprietarul poate cere interzicerea ridicării sau exploatării unor construcții sau instalații despre care se poate afirma cu certitudine că prezența și utilizarea lor atentează în mod inadmisibil asupra terenului său.

Instanța de apel a menționat că, dreptul de proprietate a lui Buieciuc Nicolai asupra construcțiilor a fost înregistrat în registrul bunurilor imobile la 03 martie 2011 în temeiul procesului verbal de recepție finală nr.1 din 03.03.2011 (f.d. 155,161).

Prin urmare, argumentul lui Diaconu Victor că construcția litigioasă este una neautorizată este eronată, ori, procesul-verbal de recepție finală nu a fost contestat, prin urmare, edificarea construcției auxiliare se prezumă a fi legală și efectuată în corespundere cu normele de urbanism în vigoare. Mai mult, nici la examinarea cauzei în prima instanță, nici la examinarea cauzei în instanța de apel, Diaconu Victor nu a putut concretiza care anume construcție este în litigiu, astfel, acesta nu a putut concretiza parametrii acesteia și locul de amplasare.

În ce privește argumentul lui Diaconu Victor precum că este deranjat de mirosul și zgomotele generate de ovine, instanța de apel l-a considerat neîntemeiat, ori conform art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel.

Atentarea inadmisibilă din partea pârților asupra terenului lui Diaconu Victor nu s-a constatat, iar construcția - grajdul a fost efectuat pe temelia unei construcții vechi de zeci de ani, asupra căreia apelantul nu a obiectat, iar asupra reconstrucției a obiectat abia peste trei ani de la efectuarea ei. Or, prin actele cauzei se probează faptul că pretențiile lui Diaconu Victor față de intimați au apărut tocmai în anul 2010, iar construcția litigioasă s-a reconstruit încă în anul 2007, construcția veche existând în același loc de zeci de ani.

Diaconu Victor nu a înaintat careva pretenții referitor la construcția ridicată (grajd) în timpul acesteia sau imediat după efectuarea ei, în confirmarea contrariului, apelantul nu a prezentat probe justificative.

Mai mult, instanța de apel menționează că, din materialele cauzei nu rezultă că construcția litigioasă este efectuată cu încălcarea distanței de hotar.

La 03 iunie 2013 Diaconu Victor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele judecătorești au emis soluții cu încălcarea normelor de drept material și procesual, nu au elucidat toate circumstanțele cauzei.

Mai invocă recurentul că, intimatul Buieciu Nicolai a efectuat construcție contrar legii, nu a respectat distanța minimă față de linia de hotar, fără a dispune de documentele de proiect și autorizație de construcție, fapt ce contravine art.22 al Legii nr.721 din 02.02.1996 privind calitatea în construcție și art.40,41 al Legii nr.835 din 17 mai 1996 privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului.

La 08 iulie 2013 Buieciu Nicolai și Cucereanu Livia au depus prin intermediul cancelariei o referință, prin care au invocat dezacordul cu recursul depus de Diaconu Victor, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră

inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Diaconu Victor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurentului se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei.

Instanțele judecătorești au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Diaconu Victor, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, căroră instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulusul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Diaconu Victor ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Diaconu Victor, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru